

XX. évfolyam. — 22. szám.

Megjelenik minden vasárnap.

Budapest, 1905. május 28.

— Nem mond rosszat. —

- Olga, látod azt az öregurat, a*ki itt áll a közelben, háttal nekünk? = Igen, láttam az imént. Ismered?
 — Hírből. Kamatvári Lipótnak hívják. = És milyen ember?
 — Hát, tudod, beszélnek róla mindenfélét, de isten ments, hogy én rosszat mondjak a vén — gazemberről!

A titkár úr.

A sőjtöri kálvinista templomban javában folyt az ájtatos istentisztelet. Ősi szokás szerint a hívek állva hallgatták az igéket. Nagy csend vala a négy fal közt, úgy, hogy egy légy dongását is meg lehetett volna hallani.

De mikoron leültek ismét padjaikba a hívek, történt olyan kavardás, a milyen még sohase volt abban a csendes templomocskában.

Először is hangzott egy elfojtott roppanás, majd egy körülteremtéztett huszáros káromkodás, végül pedig olyan hahota, hogy még a lelkész is a falhoz dőlt nevéttében.

Az történt ugyanis, hogy Czopák Imre a községi irnok vadonatúj szép hosszú fekete szalonkabátban hallgatta az igét az előljárók padjában. Mikor leült, maga alá szedte a hosszú szalonkabát szárnyait. Abba pedig belecsempészett valaki egy záptojást. A záptojás eldurant, az irnok fölugrott ijedtében a pad tetejére, majd meggyőződve a valóról, úgy elkezdett káromkodni, mint a jégeső.

Végül mit volt mit tenni, ott hagyott papot, csapot, az egész hahotázó társaságot és futott haza nagy röstelkedésében. A záptojás egész úton folydogált a hosszú szalonkabátán végig s természetesen azt többé magára nem vehette.

De a mi a fő, attól fogva a községben minden ember menten befogta az orrát, a mint az irnok urat meglátta.

Faragtak felőle ezer és ezer viczcet, már a mint az ilyenkor szokás.

Az irnok elnyelte a viczceteket és megfogadta, hogy kipuhatolja, ha a föld alól is, hogy ki volt az a gézen-gúz imposztor, a ki ezt a tréfát vele elkövette.

Jaj annak, mert százszorosan visszafizeti azt az egy záptojást . . .

*

A tragikus sorsra jutott szalonkabátot Szőregi Máté vette meg, a zsugoriságáról messze földön híres sőjtöri pénztáros. Volt szőlleje, háza, földje, készpénze is szépen, de azért egy rézvörös garast is előbb még a fogához vert, mielőtt kiadta volna és azután is visszarakta volna a ládafiába.

Ócsárolta, forgatta, szidta a kabátot addig, míg két pengőbe megalkudtak és abból lefizetett egy koronát az irnoknak, hogy majd a többit törleszti, ha jó termés lesz.

Bele is bújt minden ünnepnap és elégült ravasz-sággal sétált benne, örülvén, hogy ily olcsón, pénz nélkül jutott egy vadonatúj szép szalonkabáthoz.

Minthogy a bolondnak és a fősvénynek jár a szerencse, egyszer csak arra ébredt, hogy megint nagy szerencse környékezi.

Azzal lepte meg a községi bíró, hogy megérkezett Sőjtörré az a pesti titkár úr, a ki azért van kiküldve, hogy a rozoga viskóját felbecsülje. Nem ért biz az száz forintot se. Nagyon megörült a zsugori Máté.

— Hol van? — kérde sugárzó arczczal a bírót.

— Itt a községházában.

— Lehetne-e vele beszélni?

— Lehetni lehet, — felelt a bíró. — Tőle függ, hogy ötezer, vagy tízezer forintra becsüli-e azt a telket. De csak csínján lehet ám vele beszélni.

— Hát mit tanácsol bíró uram?

— Hát én ammondó vagyok, hogy hívja meg a szőllejébe. Csináltasson egy jó vacsorát, csapjon egy nagy dáridót, hordja föl a legjobb borait, majd én aztán meghívom magához.

Szőrnyen megörült Szőregi Máté. Az egész lakoma kitelik egy-két forintból és ezerszer annyit nyer általa.

Rögtön kintermett a szőlőben, süttetett, főzetett, hozatta föl a finom borokat. A háziak azt hitték, megbolondult az öreg. Jó beesteledett már, mikor egy kis nyugtalanság vett rajta erőt. Hátha a bíró becsapta? Nem olyan ember az.

Egyszer aztán ez az aggodalma is eloszlott, mert betoppantak a várt vendégek. A titkárt a bíró és a jegyző kísérte. Azt se tudta Szőregi Máté, hova ültesse nagy készségében.

Csinos szénfekete szakállú ember volt a pesti jövény, nagy kék szemüvegekkel az orrán.

Vacsora alatt itták a bort, kocczintottak és mulattak derülten.

Egy alkalmas perczen intett a zsugori a jegyzőnek és a bírónak, mire azok kevés időre magukra hagyták őket s most már elkezdte Szőregi négy szemközt pedzeni a dolgot:

— Hát kérem alássan mit érhet az az én telkem?

— Száz forintot, — felelt a titkár.

Szőregi összeránczolta homlokát:

— Nem többet?

— De, ha felbecsülöm, ötezret is.

— Hja úgy! Héhihi! Hát számíthatnék rá úgy-e kéremássan?

— Miért ne! Héhihi!

Összenevettek és megrázták egymás kezét. Mikor a titkár elbocsájtotta a zsugori kezét, ott érzett valamit a markában. Egy szép vadonatúj száz-as bankó volt.

Hamarosan zsebrevágta, úgy, hogy mire a bíró és a jegyző beléptek, már nem vehettek észre semmi gyanúsat.

A víg társaság folytatta az ivást. A zsugori is elemében volt, csak úgy szórta az adomákat. Egyszer csak előhozta a záptojás adomát.

A titkár nagyokat kaczagott.

— Minő egy pompás stikli, — mondá nagy kaczagva. — Ki volt ez a zseniális kitünő ember, a ki ilyen gondolatra jutott, hogy záptojást csempész egy szalonkabátba? Biz isten, meginnám vele a brudert!

Szőregi Máté szeme felcsillant e szóra. Körülnézett és így szólt:

— Ha szavukat adják, hogy nem árulják el az illetőnek, én megmondom.

— Miért ne? — Halljuk, — kiálták kórusban.

— Én voltam, — mondá ravasz vigyorgással a zsugori.

A jegyző és a bíró hanyatt dültek és úgy hahótáztak e meglepetésre.

A titkár pedig levette szénfekete álszakállát, ledobta a kék pápaszemet és így szólt elégülten:

— Akkor kvittek vagyunk!

A titkár úr nem volt más mint Czopák Imre, az irnok.

A zsugori is hanyatt dőlt, de nem nevetében.

Mikor látta, hogy Czopák Imre nevetve elmegy a vadonatúj százassal, majd a gutaütés érte.

G. Bíró Zoltán.

A hajón.

Az Amerikába induló hajón össze-találkozik egy vesz-prémi atyafi egy már másodízben Amerikába utazó bácskai-val. Kérdi a vesz-prémi:

— Hát földi, oszt megáll-e ez a nagy fene „góla“ delelni?

— Dehogyan is áll földi! — válaszol a bácskai.

— Ejnye, a rossz seb egye meg! Hát akkor hogy eszem meg azt a kis sódort, a kit az asszony a tarisznyába tett?

Bizonyíték.

— És minő bizonyítékát bírom szerelmednek, Matild?

— Hát nem táncoltam veled?

— De hiszen ez nem bizonyíték!

— Másképpen beszélnél, ha tudnád, milyen — rosszul tánczolsz!

Kérdés-felelet.

— Hogy tetszik lenni?

— Köszönöm, kutyául!

— Jédes anyám, mér nyalja a tehény a bornyút?

— Azér mer szeretyi.

— Akkor keed nem szeretyi — éngem!

— A szeretet jele. —

Tiltakozás.

Bíró: (a bepanaszolt tejkereskedőhöz). Maga ellen az a panasz, hogy a tejet vízzel vegyítette, s hozzá még rízkos, tisztátalan vízzel.

Vádlott: Bocsánatot kérek, bíró úr, de ez nem áll; mert a mi kutunkban van a legtisztább víz a városban!

Mindegy.

Zsidó pinczére volt egy vidéki korcsmárosnak. Egyszer kifelé indult a pinczér ünnepi parádében, de igen félreállt a kalapja. Rászól a gazda:

— Igazítsa már meg a kalapját! Ne mutassa mindenáron, hogy maga zsidó!

— No, hát ha a kalapom egyenesen fog állni, akkor nem leszek zsidó?!

Önbizalom.

Hadnagy (a korcsmában): Hé, pinczér, ez a leves alaposan el van sózva! Talán a szakácsnő — látott engem?

Utazás egy fürdőkád körül.

— Csirkefogó kaland 6 képben. —

I.

— Hopp! a házban senki sincs, a fürdőszoba pedig még meleg!...

Ha pör, hát legyen pör.

— Megnyerte kend a pört — mondja a bíró az atyafinak — most már elmehet haza.

— De nem megyek ám, hanem feljebbzek.

— Megbolondult!?

— Nem én. De hadd lássa a felsőbb bíróság is, hogy — igazam van!

Rossz emlékezőtehetség.

Zenész (részegen): Panye szomszéd úr, nyem tudna nyikem megmondani, hol lakik Zaplicsek Vincze, á mi ván edj trombitás?

A megszólított (nevetve): De hiszen maga az!

Zenész: Ság áz tudok magámtúl izs, hánem azt nyem tudok, hol — lákjá!

Egyszerű módszer.

Lump: Adjon tanácsot, kedves doktor úr, mit tegyek? Reggelenként olyan nehezen kelek föl.

Doktor: Feküdjék le esténként — könnyebben!

Furcsa.

A természetrajztanár (új természetrajzi könyvet tanulmányoz, hát egyszerre csak egy poloska sétál végig a könyvlapján).

— Micsoda tévedés — kiáltja a tanár úr — hogyan kerül a poloska az — emlősök közé?

A legrosszabb eset.

Az orvos egy ideig nézi a pácienszt, aztán komor ábrázattal mondja:

— Itt már semmit sem lehet tenni. Rám, sajnos, már nincs szükség!

— Jézus Mária, — kiált az asszony. — Vége van?

— Igen, a — betegségnek.

Az más.

Fésüli a mama a leánykát. Az persze ordít, a hogyan csak a torkán kifér.

— Ne ordíts úgy te! Hát én ordítok, mikor fésülködöm?

— Könnyű reked! A te hajad nincs a fejedre — nőve!

Bűnhődés.

Az est fedí a kis falucskát,
A hold is égi poszton áll már,
A nagykorcsmában álmodt üznek
A kocczanó boros pohárnál.

Egy ifjú férfi s ifjú lányka
Susog csupán egy ház előtt még,
Mosolyg az ajkuk egyre szépen,
Mint hogyha folyvást élcelődnek.

„Tízet ütött...“ kiált a bakter,
A másik utcát róva lassan...
Hallják is ök... A csalfa ifjú
Csókot rabolt e pillanatban.

Hiába küzdött két kezével
A kis galamb, hogy ellenálljon,
Czuppant a csók s nyelvelt a lányka:
„Bűnhődni fog még érte, várjon!“

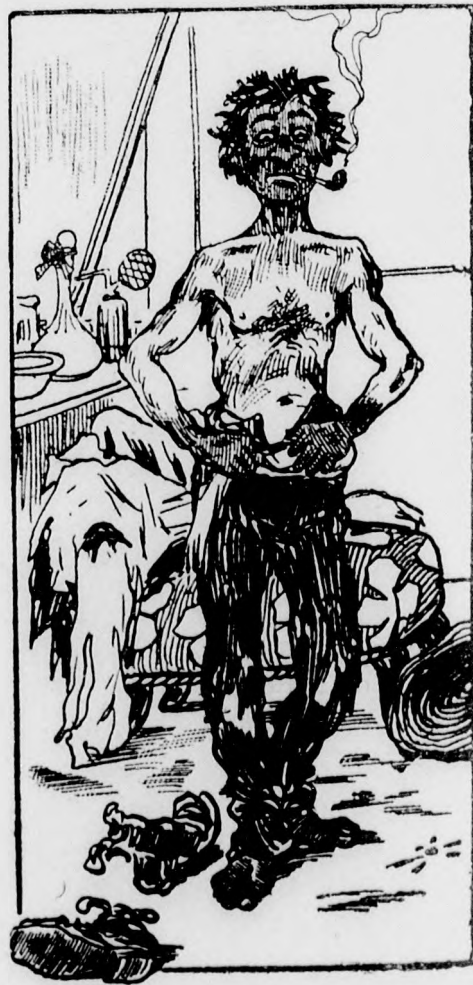
És bűnhődött a csókos ifjú,
Nagyon... Az ég a mondhatója:
A lányka hangos, szörnyű anyja
Lett nemsokára az — anyósa!

Fidibusz.

(Utazás egy fürdőkád körül.)

II.

— Hah! milyen jól fog esni egy kis tisztálkodás!

≡ A Stefánia útról. ≡

— Lóverseuy után. —

(Utazás egy fürdőkád körül.)

≡ Veszedelmes kutya. ≡

— Volt egy kutya, az annyira okos volt, hogy a becsületes embert meg tudta különböztetni a gazembertől.

— És hová lett ez az okos állat?

— Túladtam rajta.

— Miért?

— Mert — engem is megharapott!

☞ Ripacséknál. ☞

Igazgató: Nem szégyenli magát?! Királyokat játszik és előleget kér.

☞ A halpiacon. ☞

Czipészinas: Istenem, ha én is ilyen dunai ponty lehetnék!

Halaskofa: Ugyan eredj! Oszt miért?

Inas: Hát örökéletű lennék.

Halaskofa: Hogyan?

Inas: Hát kend azt írta ide: „Állandóan élő dunai pontyok!”

☞ Katonai tévedés. ☞

Katona (egy történelmi művet olvasva): „Napoleon pedig haláláig el nem hagyta Helenát.”

— Ezer ördög, de jól főzhetett ez a — leány!

☞ Fején találta. ☞

Fiatal özvegy: Lássá, doktor úr, az összes ajánlott fürdőhelyekre elmentem, de egyik sem használt.

Orvos: Hja, nagysád, én — házasságközvetítő nem vagyok!

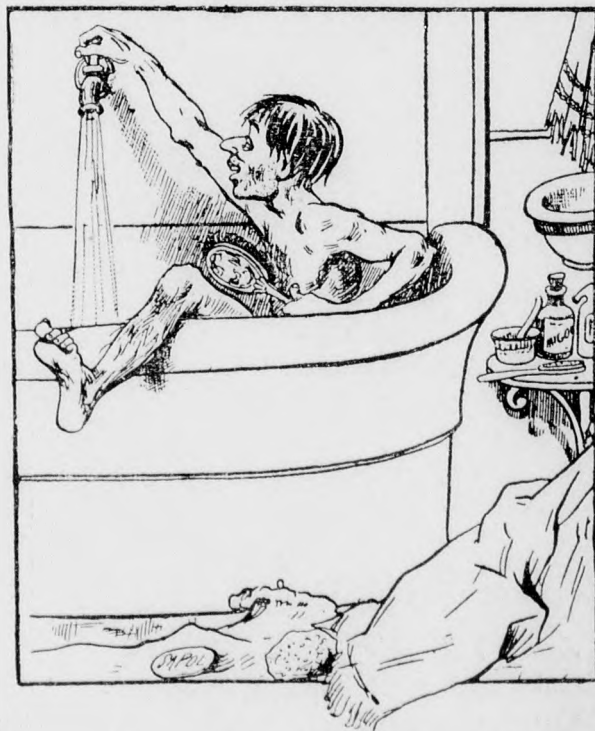
≡ Természetes dolog. ≡

A fősvénynél volt valaki ebéden. Persze, hogy éhes maradt. Kérde tőle a házigazda:

— Hát mikor kínálhatom megint ebéddel?

— Akár — mindjárt!

III.

— Ah! milyen pompás ez a langyos víz!...

(Utazás egy fürdőkád körül.)

IV.

— Tyűh! a teremburáját! földöntöttem a lavórt! Valaki jön!...

⇒ Miért néma a hal? ⇒

Paraszt gyerek (a hídon): Idős apám! Idős apám!

Öreg paraszt: No?

— Miért néma a hal?

— Hát oszt ha te a víz alatt vagy tudsz-e beszélni?

— Nem, mert akkor vizet nyelek.

— No ládd, — ezért néma a hal!

↳ Új symptoma. ↳

— Vendéglős úr, hogy szolgál az egészség?

— Megvolnék, csak a szememmel nem vagyok elégedett.

— A szemével? Miért?

— Mert rosszul látok vele. Öntől például már hat hete — egyetlen fillért sem láttam!

↳ Borközi állapotban. ↳

Apa: Miért oly tartózkodó Melániával szemben? Hiszen tegnap este eljegyezte magának.

Vendég: No igen... de most már — józan vagyok!

↳ A ló kiváltsága. ↳

Flaskó mellett panaszkodnak gazd-uramék a nagy teher mián.

Szól az egyik:

— Oszteg ez a vám! Ezt tenné az Isten akárhová. Még az lovam is fizet vámot.

Mondja a másik:

— De nem fizet ám az enyim!

— Nem-é?...

— Nem ám, mer hát én — magam fizetem helyette!

↳ Enfant terrible. ↳

Ede: Éljen! Éljen! Ma Julcsa néném csinálja a gombócokat!

A néne udvarlója: És miért örülsz annak?

Ede: Mert jóval nagyobbak lesznek.

Udvarló: Hogyan?

Ede: Úgy, hogy Julcsának sokkal nagyobb keze van, mint a szakácsnénknak!

(Utazás egy fürdőkád körül.)

VI.

— Átkozott pocsolya! Ezért érdemes volt megfürödni!...

(Utazás egy fürdőkád körül.)

V.

— Futssunk! meneküljünk! Ugorjunk!...

⇒ Vak história. ⇒

Rendő: Mi történik itt? Minek csoportosulnak?

Egy a tömegből: Egy vak ember véletlenül egy vaktöltésű puskával egy vakablakot talált és abból keletkezett a vaklárma!...

↳ Inkább az ablak. ↳

Doktor: Aztán ne igyék kigyelmed, mert megvakul!

Beteg: Mit, mán hogy én ne igyak! Akkor csak vakuljak meg inkább, mert jobb, ha az ablakok pusztúlnak el bele, mintha az — egész ház összedűl!

⇒ Megszokásból. ⇒

Úr (a csizmadiához): Tehát a fia tényleg író ember lett? Nos és írt már valamit?

Csizmadia: Hogyne! Két regényt, több elbeszélést, most meg egy szomorújáték van nála — kaptafán!

A tanár úr szórakozott. Mendelényiéknél estély volt. Már sok előkelő vendég sereglett egybe, midőn beront dr. Mocsári tanár úr, a finn-ugor nyelvek tudományos búvárlója, kiről mindenki tudta, hogy korának egyik legszórakozottabb férfiúja.

Most is — szakadó esőben érkező — vizes ernyőjét kezében tartva parolázott az úri vendégekkel s nem törődve garderobbal, előszobával, szépen oda állította azt a szalon egyik sarkába, nem messze attól az asztaltól, melynél egy csomó hölgy „kritizálta” a világot.

Egyszer csak mindegyik hölgy elkezdte emelgetni a lábát, mert az asztal alatt a parketten egész kis Duna támadt.

A háziasszony észrevévén a zavart, mosolyogva fordult a tudóshoz:

— Nézze csak, tanár úr, mit művelt?

A tanár úr ijedten felelt:

— Oh Istenem én!... én!... nem! Higyje el nagysád, nem én csináltam, hanem az — *esernyőm!*

Régen volt. Schiller valamikor hárfázott. Sokat, de nem jól.

— Schiller úr, ön úgy hárfázik, mint szent Dávid, csak hogy nem olyan szépen — szólt át hozzá egy ízben a szomszédasszonya.

— Ön meg úgy beszél, kedves szomszédasszony, akár Salamon király, csak hogy nem olyan *bölcsen!* — felelé a nagy német poéta.

Híres ember, bátor ember. Egy gazdag párisi Auvergneben hirtelen beteg lett. Véletlenül Clermontban időzött a hírneves doktor, Bouvard és el akartak érte küldeni.

— Ne, ne — tiltakozott a beteg — jobban szeretem az itteni felcsert, az talán még sem mer — *megölni!*

Szíves ajánlat. Minden ember ismerte K. főszolgabíró azon nem épen praktikus nézetét, hogy soha ügyfelektől semminemű ajándékot vagy honoráriumot nem fogadott el.

Egy alkalommal Ch. gazdálkodó ifjú úr mégis kedveskedett egy pár sajnálatraméltó szuszogó vézna malaczczal.

— Hoztam egy kis fáintos paprikásnak meg pecsenyének valót, fogadja el szívesen főbíró úr — ajánlotta gyanús kinézésű ajándékát a fiatal úr.

— Köszönöm a szívességet, de vigye csak vissza a szegény jószágokat a tanyára öcsém: jobb helyök van azoknak ott — mondta a főbíró.

— Sohase viszem biz én — ellenkezett a jószívű adakozó — elfogadhatni őket bátran a főbíró úr; mi úgy se fogyasztjuk, csak cigánykézbe kerülnének úgy is, mért sorjába mind valamennyi — rakásra hullik a czudar jószága.

Az elrepült hordók. A varbói Balog István valami alkalmatosságából egyszerre két kis hordó sört vett. Az egyik hordót kivitte ez állomásra és míg ő másikért visszament, addig az egyik pajtásával őriztette a sört. Csakhogy Balog sokáig maradt, s a sört vigyázó pajtás megunt a várakozást. Fogta magát és Balog után indult. Addig az állomáson hagyott sört elemelték. Balog végre kikerült az állomásra, de mikor nem találta ott sem a kollégát, sem a sört, hát letette a második hordót és keresni indult a kollégát. Ezalatt a második hordót is elnézték az állomásról.

Azóta szólásmondássá vált a környéken, ha valami eltűnik:

— Elrepült, mint a Balog hordói.

A hol a bicska terem.

Hová való?

— Győrme gyébe, Kajárra!

— Igaz, hogy ott terem a bicsak?

Ezt kell ké:dezni a kajári embertől, s a kérdező megleli a bicsak helyét a saját bőrében.

Ennek a bicsak-históriának története van. A lovás-patonai legények egy búcsú alkalmával Kajárra mentek mulatni. Éjfélután indultak haza, s a falu végén találkoztak egy késes tóttal. Megszállta őket a pénzvágy és elhatározták, hogy kizsebelik a tótot. Csakhogy a tótnál nagyon kevés pénzt találtak, a miért mérgükben az összes fanyelű bicskjaít egy utszéi bodzafára akaszgatták, s a tótot otthagyták hátrakö ott kézzel és bekötött szemmel.

Azóta szokták a kajáriakat azzal bosszantani, hogy az ő falujukban bodzafán terem a bicsak.

Bátorság.

— Képzeld csak Muki, tegnap az állatkertben, midőn az oroszlán meglátott engem, nagyot ordított és felém rohant.

— Igazán? ... Bátor állat!

Zseb és szív.

Hogy megismerkedtem
Először vele:
A szívem üres volt,
A tárczám tele.

Most, világszép lány,
Mire messze méssz:
A zsebem könnyű lett,
A szívem nehéz.

Kemény Lajos.

Iskolában.

— *Tanító*: Megmagyaráztam nektek a tengervíz tulajdonságait; nos, mondd meg Jóska, miért oly nagyon sós-keserű a tenger vize?

— *Jóska*: Mert — mert — hogy nem a Tisza vize folyik arra.

— *Tanító*: Látszik, hogy nem figyeltél a magyarázatra; látod, Tóni bátyád föltartja az ujját, ő helyesen meg tud felelni; mondd el Tóni, miért sós-keserű a tenger vize?

— *Tóni* (bátran kivágja a szót): Mert hogy bőjtí heringek uszkálnak benne — hordóstu!

Nagy előny.

— *Új menyecske*: Nos kedves uracskám, valld meg igazán és őszintén, mi izlik jobban: a vendéglői koszt, vagy pedig a mit magam főzök számodra?

— *Férj*: Óh édes kis feleségem, hisz az nagyon természetes, hogy sokkal jobban izlik, a mit parányi kis kacsócskáid készítenek számomra; tudod imádott angyalom, a vendéglői kosztnak csupán csak egyetlen egy előnye volt; az ember t. i. mindig *biztosan tudta* — mit eszik.

Hervadáskor.

Ki mondja azt, hogy nem lehet szeretni,
Ha fejünkön az ősz szál megjelen?
Ki mondja azt, hogy számunkra már akkor
Nem nyit rózsákat a szép szerelem?

Szép lehet mindig számodra az élet,
Muzsikaszó zeng völgyön és hegyen...
Ha fejedben ezüstösek a szálak:
Csak zsebedben is sok ezüst legyen.

Hargitai Tihamér.

Kölök humor.

— Bácsi! bácsi! a szél leftújta a haját is!...

Csodabogár.

A „M. H.” — mely ujabban este és rajzokkal súlyosbítva jelenik meg — május 20-iki, 135. számában az automobil-ghymkana versenyről írásban és képben számol be. A kép ez:

Az írás pedig így szól: „Képünk Szápáry Pál grófot tünteti föl, amint kocsijával a csengetyüs-póznák közé hajtat.” (Mindezt pedig csak a vak nem látja.)

Katonáéknál.

Káplár (ugrógyakorlatnál): No nézze meg az ember ezt a ficzkót, még ekkorát sem tud ugrani. Hát nem szégyenli magát a saját — bolháí előtt?

Bizonyíték.

Kapitányné: És jól tud főzni?

Szakácsnő (büszkén): Tessék megkérdeni az — ezredet!

Biztos szer.

A fogak épségben tartására.

„Olaj és smirgliből készíts keveréket, azzal a fogakat éles kefével jól dolgozd meg, azután öblögesd meg petróleummal”, (már t. i. a gépkerek-fogakat!)

Tréfás rejtvény.

Baj. Baj. $\frac{S}{L}$

Megfejtési határidő: május 31.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése

Visszafelé sült el.

A megfejtők közül nyertes lett: Kiss Ilonka, Németujvár, kiknek az 1905-re szóló Sztrájk-Naptárt megküldöttük.

A tréfás rejtvények megfejtői között minden héten 1 példány 1905-re szóló Sztrájk-Naptárt sorsolunk ki.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: ERDÉLYI ZOLTÁN.

Kéziratok, rajzok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

Fidibusz. A Gy. vers nem sértett, csak piszkált, s a púpos tevé sem szereti, ha a púpját emlegetik, mert ő arról nem tehet. A kézírtal azonban már nem szolgálhatunk, mert nem tudtuk, hogy esetleg visszakívánja. M. úr rosszabb a politikai válságnál is! Üdv!

Góré. Fölmászott a tetejére, — Leesett a fenekére! (Nagyon megütötte magát?)

R. F. S.-A.-Ujhely. Könyökig vájkáltunk a kopertában, de bizony nem találtunk benne semmit. Tréfa volt? Hát csak gyarapítsa máskor is a m. kir. posta jövedelmét!

Emberevők között. Minden regénynél érdekesebb olvasmány a Magyar Földrajzi Társaság most megjelent hatodik kötete. Egy híres magyar utazónak, Festetics Rudolfnak a könyve, aki nyolcz esztendő telt után a Csendes Óceán szigetei között feleségével együtt, a „Tolna“-yachton. életveszélyes viszontagságokat élven át és számos új megfigyeléssel gazdagítván a földrajzi ismereteket. A czimképes vászonba kötött díszes munka ára 7 korona. Kiadta a Lampel R.-féle könyvkereskedés.

Paraszt szivek. A Nemzeti Színház nagysikerű darabja Szalóki Elek *Paraszt szivek* című falusi története, amely Balassa Ármin dr. hasonló című egyfelvonásos népszínműve után készült, megjelent nyomtatásban is. A Fővárosi Színházak Műsora 205—206. száma. Ára 60 fillér. Kiadta a Lampel-féle könyvkereskedés. Kapható a „Patria” részv.-társ. könyvkereskedésében, Budapest, IX., Üllői-út 25.

A milliókra menő fizetésektelenségek arra kényszerítették a posztógyárosokat, hogy a felhalmozott árúkat, mintsem azokat bizonytalan fizetőknek hitelezzék, inkább tetemes árengedménnyel készpénzfizetés ellenében a közönség rendelkezésére bocsássák. Ezen akció keresztülvitelére az Országos Posztókiviteli áruház, Budapest, VII/75., Rottenbiller-utca 4/B. vállalkozott. Vidékre szétküld utánvétellel egy férföltönyre 3 méter finom fekete, sötétkék, sötétszürke vagy sötétbarna posztót vagy kamgarnt csak 5 frtért. Min-tákat nagy forgalom miatt nem küld.

Fiatal, esinos hölgyek vigyázzanak és használják a közkedvelt Balassa-féle ugorkatejet, ez által ápolják és növelik szépségüket. Ártalmatlanságáért kezesség.

Izzadástól feldörzsölt vagy kipállott testrészekre bárhol, viszketegséggel párosult sömörbajoknál, bőrkütegeknél rögtön hat az *Erényi-féle Ichtiool-Salycil*. Néhány bedörzsölés elég. Ára 3 korona utasitással. Kapható és szétküldi a Diana-gyógyszertár. Budapest, Károly-körút 5. (Dob-utca sarok 97.)

A képeket horganyba edzi: FREUND

?? .. Miért rendel a legtöbb budapesti orvos .. ?? „Erényi Ichthyol-Salicylt“

Mert az „Erényi Ichthyol-Salicyl“-ról be lett bizonyítva, hogy a **viszketőség** által okozott **bőrbajokat** teljesen megszünteti és a **sömörös** bántalmakat radikálisan kezeli. Mert a „Erényi Ichthyol-Salicylt“ **1000 esetben** kipróbálták kórházakban, klinikákon és privát egyéneken is azt találták, hogy feltűnő gyógyhatása van még a legrégebb időtől származó mindennemű **sömörrel** párosult **viszkető** fájdalmakra, továbbá **ótvár, bőrrepedezés, bőrhámlás, kipállott testrészekre. Excema** ellen állandóan rendelik biztos eredménnyel. Mert az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ használható a test összes részein, arcon, fejen úgy felnőttek, mint gyermekek által. Mióta meggyőződtek arról, hogy az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen ártalmatlan, azóta bátran, orvosi rendellet nélkül is használják, mert a használata egyszerű és mindenki maga is elvégezheti lefekvés előtt.

Szagtalan!

Szagtalan!

Szagtalan!

Bemutatunk néhány eredeti levelet azoktól, kik kipróbálták az összes létező szereket bőrbajok ellen — eredménytelenül.

Tek. Erényi Béla gyógyszerész urnak, Budapest.

Orvosom rendelésére Erényi Ichthyol-Salicylt hozattam Öntől. Bár nem vagyok barátja az újságokban hirdetett gyógyszereknek, de ez egyszer kénytelen voltam ezt megtenni, mert végigmentem az összes patika- és háziszereken eredmény nélkül. Legnagyobb kínokat szenvedtem a viszketés által okozott bajomnál, míg végre az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen felszabadított a fájdalomtól. A mennyiben pedig 6 hónap óta nem ujt meg ez a veszedelmes bőrbaj, most már én ajánlom minden ismerősömnek. Önre pedig mindenkor a legnagyobb hálával gondolok vissza, no meg orvosomra is, a ki figyelmemet felhívta az „Erényi Ichthyol-Salicylt“-ra. Szeged, 1904. október 2.

Teljes tisztelettel Sz. P. ügyvéd, (öldbirtokos).

Tisztelt gyógyszerész ur!

A küldött „Erényi Ichthyol-Salicylt“ már első használatra igazolta házi orvosomnak azon állítását, hogy készítménye igen erős szárító, desinficiáló és fájdalomcsillapító hatású szer. Ideges kezdem lenni, nem tudtam aludni a **viszketőség** miatt; az utczára nem mehettem, annyira el volt torzítva kezem, arcom,

A valódi „Erényi Ichthyol-Salicylt“ postán megrendelhető nagy tégelyként **3 koronával** utánvételt mellett: Erényi Béla **Diana gyógyszerész** társaságában Budapest, Károly-körút 5/a. (Diszkrét szállítás naponta kétszer.)

fejem a **kiütésektől**, melyek egészen **kisebesedtek**. Ma már én vagyok a legboldogabb ember, mert **ment vagyok** minden bajtól, mely egész életemet elkeserítette. Ha tőlem függne, minden embernek csak „Erényi Ichthyol-Salicylt“ ajánlanék. — Arad, 1902. május 10.

Kész szolgája H. F., hivatalnok.

Tisztelt uram!

Még a múlt hóban rendeltem meg egy „Erényi Ichthyol-Salicylt“, mert minden oldalról ajánlották feleségem excemája ellen. Azonkívül olyan helyen voltak viszkető fájdalmai, a hová kezével nem nyulhatott és a mit ide nem írhatok. Azon a helyen a testrésze izzadt és feldörzsölt volt. El sem képzelheti, t. gyógyszerész ur, hogy milyen megkönnyebbülés volt házamban feleségem teljes felgyógyulása, kinek eddig több száz forint ára gyógyszereket és vérűszítőt kellett rendelni. Bécsi orvosoknál is jártunk vele, de minden haszontalannak bizonyult. Most kérek még egy ugyanilyen „Erényi Ichthyol-Salicylt“ egy rokonom részére, ki szintén bőrbetegségben szenved. — Debreczen, 1904. szeptember 18.

Hazaflás tisztelettel vagyok K. K., irodatiszt.

Általános állattenyésztés. — Irta: Tormay Béla ny. államtitkár. —

Szerző ezen immár 3-ik kiadásban megjelenő jeles művével első sorban a nagygazda közönségnek kíván használni s az állattenyésztést oly módon és mérvben dolgozza fel, hogy a **gyakorlati téren foglalkozó** gazda könnyen haladhasson benne.

Ára vászondiszkötésben **6 korona.**

A papirosbuza hatása a gabonaárakra. — Irta: Ruhland Gusztáv dr. Fordította: Árkövy Richárd dr. Előszót irt hozzá: Zselénski Róbert gróf.

Szerző ezen könyvében röviden és világosan mutat rá a fedezetlen határidőüzet káros voltára és teljes világításban tárja föl a gabonaárképződés szövevényes kérdését. Ez okból figyelmébe ajánljuk minden magyar gazdának.

Ára **2 korona.**

Megrendeléseknél a könyvek ára, valamint 20 fill. postadíjra előre küldendő be az Országos Magyar Gazdasági Egyesület Könyvkiadóvállalatának kezelőségéhez:

„PÁTRIA” r.-t. gazdasági szakkönyvkereskedése, BUDAPEST, IX. kerület, Üllői-ut 25. sz.

A sertés javítása és hizlalása. — Irta: Ruffy Pál. —

A sertést egy olyan takarmányátalakító szervezetnek maondhatnók, mely helyes etetés mellett **hust és zsirt aránytalanul gazdaságos** módon tud előállítani.

Hogy mi ennek a titka, hogy mily takarmányfélékből lehet a legkönnyebben, a takarékoság folytonos szem előtt tartása mellett sokat előállítani, azt e könyv nagyon tanulságos s könnyen érthető módon tárja elénk.

II. kiadás.

Ára **2 korona.**

Az Ujlaki Uradalom Üzleti berendezése.

A „KÖZTELEK“ szerkesztősége által kitüntetett pályamű. Két tábla hat ábrával. Irta: **Wiener Moszkó.**

Egy hazai belterjes uradalom üzleti ágának jövedelmezőségére és az egyes üzleti ágak viszonyára vonatkozó részletes adatok ismertetése.

A **104 oldalas csinos könyv ára 1 korona.**

Az egyedüli létező **valódi angol**

SZÉPÍTŐSZER

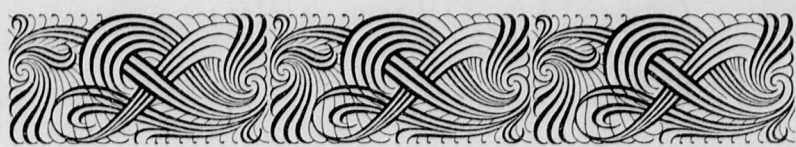
mely már 2-3-szori bekenés után biztosan hat és a bőrnek nem árt, a **Balassa-féle valódi angol**

UGORKATEJ

Eltávo minden arcztisztatlanságot, kiütést, pattanást, szeplőt, májfoltot, bőratkát (mitessert) stb. és az arcnak friss üdöséget, fiatalságot kölcsönöz. 1 üveg 2 K. Ehhez ugorkaszappan 1 kor., poudre 1.20 kor.

Főszékhely: **Balassa Kornél** gyógyszerésze Budapest, Erzsébetfalva 15.

Kapható minden gyógyszerárban. — Főraktár Budapesten: Török József gyógyszerárban, Király-u. 12. és Andrássy-ut 26. Dr. Egger Leó »Nádor«-gyógytára, Váci-körut 17., Zoltán Béla gyógyszerárban, V., Szabadság-tér, továbbá a következő drogériákban: Detsinyi Frigyes, V. ker., Marokkói-utca 2., Fodor Márton, VII., Király-u. 42., Lux Mihály, IV., Múzeum-körut 7., Nerud Nándor, IV., Kossuth Lajos-u. 7., Molnár és Mőser, IV., Korona-herceg-u. 11.

VESZTETT BOLDOGSÁG.

Verses regény. — Második kiadás. Irta: Erdélyi Zoltán.

A Magyar Tudományos Akadémia által a Nádasdy féle 100 arany pályadíjjal kitüntetett mű.

ÁRA 6 KORONA

— Megrendelhető a —
 "PÁTRIA" IROD. VÁLL. ÉS NYOMDAI R.-T.-NÁL
 Budapest, IX., Üllői ut 25.

Kiadóhivatalunkban megrendelhető:

Erdeleyi Zoltán

Margitsziget,

kisebb költői elbeszélések, ára 2 korona.

Elbeszélések,

ára 3 korona.

A kettő együtt 4 koronáért rendelhető meg s keresztkötés alatt bérmentve küldjük.

Vasvári Simon

BUDAPEST, VII., Erzsébet-körut 58.

férfiszabó-termében a legfinomabb bel- és külföldi posztóból készít méret szerint uri ruhákat jutányos árban.

„Manumollin“

a kezet pár napi használat után hófehérré és bársonysimává varázsolja. — Szétküldi: **Czettler Gyula** gyógyszerész, Budapest-Budaörs. Kapható: **Török József** gyógyszerárban, Király-utca 12. szám.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány- és fiubiztosító intézet.

Alapított BUDAPESTEN, VI., Teréz-körut 10. sz. 1863. évben.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Váltakoztatlanul megállapított havi díjtételek azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosításal szolgál az intézet.

DADOGÁST

és minden beszédhibát mérsékelt díjazás és kezesség mellett sikeresen gyógyít **SOLT LAJOS, V., Bathory-utca 20. sz.**

..... Ismertető ingyen és bérmentve.

BUDAPESTEN
fióküzlet nincs.

HARISNYAKIRÁLY
BUDAPESTI ÜZLETE:
CSAK ISTERÉZKÖRÜT 2.
FÖLTÉTLEN SZABOTT ÁRAK
ELISMERT LEGJOBB HARISNYÁK.

TULAJDONOS
SZABADOS SIMON

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodáhatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A COZA oly csendes és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit a szegény és becstelenség-től megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzlemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséséhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják egy próbaadagot és egy köszönő irásokkal telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezeskedünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

Képviselőink, kik szerűnket raktáron tartják és kik bárkinek díjmentesen egy könyvet adnak, a következők: Bayer Antal, Andrássy-ut 84.; Braun Lajos, VII., Almássy-tér 7.; Léderer Ignác, V., Marrokkói-u. és Török József, VI., Király-utca 12. gyógyszerész urak és Egger Nándor gyógyszerész, VI., Váci-körut.

Minden kérdést próbát és könyvet illetőleg Budapesten kívül lakók egyenesen Londonba intézzék.

INGYEN PRÓBA 255. szám.

Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek. (Levelek 25 fill., levelezőlapok 10 fillérré bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 255.),

62, Chancery Lane

London, Anglia.

Terézköruti kávé- és paprika-lerakat

Nemesített rózsa-különlegesség, paprika	frt 3.—
Háztartási kávé	frt 1.20
Kuba-kávé, legfinomabb	frt 1.00
Mocca-kávé	frt 1.60

Különösen ajánlom naponta frissen pörkölt kávémat.

Vegyes pörkölt kávé	frt 1.40
Kuba pörkölt kávé	frt 1.80
Kuba és mocca vegyes	frt 2.—

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

STRÉM JÓZSEF, főüzlet és iroda
Budapest, VI., Teréz-körut 3.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. Budapest, Üllői-ut 25. szám.

A család legjobb szórakoztatója
egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven. Játssza az összes hangszereket. Tréfás előadásokat tart. Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékét. **Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb.**

Sternberg Ármin és testv.

os. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-ut 36. szám.

Képes hangszer-árjegyzék (minden ezikkéről külön) **ingyen kapható**, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Sneldig

egyenruhák

BLUM SÁNDOR

elsőrangú egyenruházati

intézetében Budapest,

Váci-utca 15. szám

MINDEN KÖNYV megrendelhető a "PÁTRIA" **RÉSZVÉNYTÁRSASÁG** gazdasági szakkönyvkereskedésében, Budapest, IX. ker., Üllői-ut 25.

Nyomatott a "PÁTRIA" irodalmi vállalat- és nyomdai részvénytársaságnál, Budapest, IX. Üllői-ut 25.